

IZVJEŠĆE O RADU ZA 2018. GODINU

3. DOKUMENTACIJA

Galerija Galženica ne posjeduje program za evidencije sekundarne građe (dokumenti, fotografije itd.), pa se ona pohranjuje otisnuta na papir ili u digitalnom obliku (čvrsti diskovi)

Čuva se u tiskanom obliku i u digitalnom obliku na stranici

<https://www.diigo.com/profile/galzenica>

9. IZLOŽBENA DJELATNOST

Naziv izložbe: **Marija Ančić, 'Morbidne slike'**

Mjesto održavanja: Velika Gorica, Galerija Galženica

Vrijeme trajanja: 2. ožujka – 7. travnja 2018.

Autori stručne koncepcije: Klaudio Štefančić

Autori likovnog postava: Klaudio Štefančić

Opseg: 11

Web adresa: <http://galerijagalzenica.info/node/2907>

Vrsta: umjetnička izložba, studijska, informativan, edukativna

Opis: Marija Ančić je diplomirala 2005. na odjelu Restauracije i konzervacije na UMAS, u Splitu, gdje je kasnije diplomirala kiparstvo te magistrirala u klasi prof. Kažimira Hraste. Do sada je imala tri samostalne izložbe u Splitu, Zaboku i Zagrebu, a na skupnim izložbama je izlagala u Hrvatskoj i u inozemstvu. Bila je finalistica Nagrade Radoslav Putar 2016., jedine nagrade za umjetnike do 35. godine starosti u Hrvatskoj. Ono što je osobito zanimljivo u njezinom radu odnosi se na spoj crteža i animacije, ali u svjetlu novih digitalnih tehnologija i novih načina distribucije (društvene mreže itd.). U smislu sadržaja svojih radova, Ančić je, također, zanimljiva, jer govori o psihološkim stanjima – o osjećajima straha i tjeskobe, neizvjesnosti i nesigurnosti, što njezin rad čini poprilično jedinstvenim na suvremenoj umjetničkoj sceni. O svom radu Ančić kaže sljedeće: *Bavim se osobnim temama, vlastitim*

problemima i pitanjima identiteta. Pokušavam izraziti emocije, uglavnom negativne, kao što su strah, tjeskoba, manjak samopouzdanja, samo-prijezir itd. kroz medij crteža, odnosno animacije, točnije crteža u gif formatu. Gif mi je zanimljiv medij jer mu je glavna karakteristika beskonačno ponavljanje – loop, a stanja o kojima govorim također se kreću u krug, u ciklusima koji se ponavljaju. Uzimam dakle jednu radnju, kratki događaj, i animiram je tako da tvori petlju. To beskrajno ponavljanje čini na prvi pogled zastrašujuću, morbidnu radnju apsurdnom, dajući joj aspekt humora.

„Kada se pristupa temi sebstva onako kako to čini Marija Ančić, kroz vizuru zazornosti kojoj je nemoguće umaknuti, koja prikazani subjekt neprestano guta postajući njegov konstitutivni dio, medij GIF-a se nadaje kao savršeno rješenje. Figuralna animacija, koja podrazumijeva stilizaciju stvarnog svijeta, pretpostavlja pogled kroz određenu subjektivnu, “pomaknutu” prizmu. Također, minimalni oblik naracije koji povezuje početak i kraj priče u jedinstvenu cjelinu, čime se gubi kauzalnost, uvjetuje upravo ono sadržajno zazorno: nemogućnost raspoznavanja jave od sna, stanja sigurnosti od stanja opasnosti, vlastitog sebstva od drugog. Poetika Ančićeve lako je smjestiva u gotski žanr koji, uostalom, sadrži izraženu transhistorijsku kvalitetu (najprije referiranjem na srednjovjekovlje, a zatim na viktorijansko doba), pa stoga njegovo glatko uklapanje u digitalnost nikako nije neobično. Dapače, suvremena gotika ne samo da povlači teme i motive baštinjene prvenstveno iz viktorijanske i edvardijanske književnosti (kada se formira kao žanr), nego se u toj motivici demokratski širi na sve druge oblike umjetnosti (vizualnu, kazališnu, filmsku, glazbu, strip...) u kojima, u postmodernističkoj maniri, rapidno stvara nove oblike, napose u žanru horora.“ (Petra Galović)

Korisnici: Namijenjeno srednjoškolcima, studentima, stručnoj i široj javnosti.

Naziv izložbe: **Đuro Seder, 'Rt dobre nade (slike i crteži)'**

Mjesto održavanja: Velika Gorica, Galerija Galženica

Vrijeme trajanja: 13. travnja – 19. svibnja 2018.

Autor stručne koncepcije: Marijana Paula Ferenčić

Autor likovnog postava: Klaudio Štefančić, Katarina Zlatec

Opseg: 44

Web adresa: <http://galerijagalzenica.info/node/2910>

Vrsta: umjetnička izložba, informativna, edukativna

Opis: Đuro Seder je rođen u Zagrebu 1927. Diplomirao je slikarstvo na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu u klasi prof. Antuna Mejzdića 1951. Specijalizaciju za slikarstvo

završio je kod prof. Marina Tartaglie 1953. Nakon studija radio je u časopisu Jugoslavenski radio kao ilustrator i tehnički urednik, u izdavačkom poduzeću Panorama te u Agenciji za marketing – Vjesnik od 1968. do 1981. kao grafički dizajner. Od 1981. do 1983. bio je docent na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu, od 1983. do 1987. obnašao je službu dekana, od 1987. do 1998. bio je redoviti profesor. Od umirovljenja 1998. u statusu je profesora emeritusa. Redoviti je član Razreda za likovne umjetnosti HAZU od 2000., a od 2011. obnaša i funkciju voditelja Gliptoteke HAZU. Bio je članom umjetničke grupe Gorgona od 1959. do 1966. Tijekom šezdesetih i sedamdesetih objavljivao je poeziju u časopisima Razlog, Kolo, Forum i Republika, a 1978. tiskana mu je zbirka pjesama Otac iz lonca u nakladi Biblioteke iz Zagreba. Samostalno izlaže od 1958. Djela mu se nalaze u mnogim nacionalnim i inozemnim galerijama i muzejima te u privatnim zbirkama u Hrvatskoj i inozemstvu.

„Na crtežima rađa ideju o slikarskim rješenjima kojima se vraća, kao i one instiktivne misli koje ostaju u tragu, u potezu, u pokretu. Bjelina crteža tako postaje svjetlo koje izvire iz papira te koje poziva i otkriva tragove autorovih osvrta i utisaka. Upravo crtežima, Đuro Seder izravno stvara i prenosi segmente vlastitog umjetničkog svijeta kojeg istinski živi. Njima bilježi krhkost pa i prolaznost vlastite struje svijesti koja donosi ono sasvim intimno i neotuđivo.

Na slikarskim platnima i crtežima zatičemo autoportrete, urbane prizore, suvremene žanr scene i mrtve prirode kao i ljudske međuodnose i veze. Ne bježeći od groteskne i koji put karikaturalne stvarnosti, Đuro Seder izvlači srž svojeg svjedočenja u vizualnom. Svakodnevnica je ovdje prikazana kao tema univerzalnih situacija koje žive neovisno o vremenu i prostoru. Time, misli u hod u način da neprestano komunicira sa svijetom i zbiljom u kojoj se zatiče čineći je posve aktualnom. Nerijetko je Sederova ekspresija prožeta suptilnim humorom kojim akcentira ljudske slabosti i pobjede u svakodnevnim životnim prilikama. Stiliziranim umjetničkim proporcijama pokreta, volumena, linija, mase, forme stvara novu vrstu ljepote koja svjedoči o apsolutu vizualnih predodžbi.“ (Marijana Paula Ferenčić

Korisnici: Namijenjeno srednjoškolcima, studentima, stručnoj i široj javnosti.

Naziv izložbe: **Mario Matoković 'U potrazi za dobrom vladavinom'**

Mjesto održavanja: Velika Gorica, Galerija Galženica

Vrijeme trajanja: 15. lipnja – 14. srpnja 2018.

Autorica stručne koncepcije: Klaudio Štefančić

Autorica likovnog postava: Klaudio Štefančić

Opseg: 6

Web adresa: <http://galerijagalzenica.info/node/2912>

Vrsta: umjetnička izložba, studijska, informativan, edukativna

Opis: „Među hrvatskim suvremenim umjetnicima Mario Matoković se, uz nekolicinu drugih, ponajviše ističe spremnošću da jezikom umjetnosti komentira i kritizira dnevno-političke događaje. Za razliku od modernističkog umjetničkog nasljeđa, koje više voli sublimaciju i distancu od aktualnosti i angažmana, Matoković na društvo oko sebe reagira gotovo impulzivno. Kako je rođen i živi u Osijeku, najveći dio njegovog rada posvećen je zbivanjima u rodnom gradu i Slavoniji, iako svaki problem – deindustrijalizacija i dezurbanizacija Osijeka, slabljenje agrarne proizvodnje, iseljavanje stanovništva itd. – može predstavljati i hrvatsko društvo u cijelosti. Bez obzira na prirodu društvenog problema, Matoković mu prilazi zaokupljen idejama solidarnosti i zajednice, ukazujući ili na njihov nestanak ili na njihovo krivo shvaćanje. Matokovićev rad, također, podsjeća na napeti odnos između umjetnosti, kulture i države, koji nije svojstven samo Hrvatskoj, nego i drugim zemljama Istočne Europe. Je li umjetnost izgubila svoje društveno poslanje? Koja je njezina uloga u globalizacijskim procesima? Na temelju kojih kriterija danas procjenjujemo vrijednost umjetničkih djela i institucija u društvu čija je kulturna proizvodnja gotovo potpuno određena državnim potporama, itd.? Izložba je prvo veće predstavljanje ovog umjetnika u zagrebačkoj regiji.

U međuvremenu, svjesni da su politička pitanja nerazdvojna od etičkih i važnija od estetskih, umjetnici su postali još kritičniji. Svijest o dominaciji političkih nad estetskim pitanjima, kao i potreba da se gotovo instantno reagira na nepravdu, odnosno da se sudjeluje u političkoj zajednici, čine mi se najzanimljivijim vidovima Matokovićevog umjetničkog rada. Treba stoga još jednom citirati umjetnika, ne samo zbog toga što je opis njegovog tinejdžerskog doživljaja instruktivan i za promatrača i tumača, nego i zbog toga što taj doživljaj može predstavljati iskustvo čitave jedne generacije: Triptih pod nazivom 8.9.10.2000. predstavlja vizualizaciju osobne priče, odnosno događaj koji je, iz današnje perspektive, ostavio jak i upečatljiv dojam na mene kao individuu, a posebice kasnije kao umjetnika. Tih dana neprestano se u domu spominjalo dvadeset kuna, kao da je neka svetinja u pitanju, a sam tada nisam shvaćao bitnost toga. Upornost i ustrajnost mojih bližnjih da preživimo ta tri mjeseca s dvadeset kuna dnevno, danas šesnaest godina kasnije, nagnalo me da realiziram ovaj rad i

zaključim priču iz koje se reflektira većina mojih radova. Rad je ujedno posvećen ocu i majci koji su, bez obzira na sve nelagode, izdržali nedaće koje im je servirao beskrupulozan sistem.“ (Klaudio Štefančić)

Korisnici: Namijenjeno srednjoškolcima, studentima, stručnoj i široj javnosti.

Naziv izložbe: **Postmedijske strukture**

Mjesto održavanja: Velika Gorica, Galerija Galženica

Vrijeme trajanja: 3. listopada – 3. studenoga 2018.

Autorica stručne koncepcije: Vanja Babić

Autorica likovnog postava: Vanja Babić, Klaudio Štefančić

Opseg: 9

Web adresa: <http://galerijagalzenica.info/node/2915>

Vrsta: umjetnička izložba, skupna, studijska, informativan, edukativna

Opis: „Tijekom svoga višedesetljetna trajanja, epoha modernizma sustavno je i teoretski nadasve osviješteno osporavala veliku većinu ranije uvriježenih umjetničkih nazora odnosno kanona, sve u cilju afirmiranja progresiva kao ultimativne stvaralačke paradigme. Najprije je negiran princip mimesisa, potom će apstrakcija uputiti izazov figuraciji, da bi naposljetku došlo i do medijskih raslojavanja, pri čemu su tradicionalni mediji slikarstva, skulpture ili klasičnih grafičkih tehnika u usporedbi s bujajućim novijim fenomenima poput konceptualne umjetnosti, videa i performansa proglašavani retrogradnima, čak i umjetnički posve jalovima. Za to su, dakako, postojali i određeni razlozi. Potkraj sedamdesetih godina prošloga stoljeća, međutim, modernistička će se usredotočenost razvodniti, ustupivši svoje mjesto "svežderskom", programski posve apatičnom, a samim time i – u smislu bilo kakve precizne i sažete definicije – teško odredivu postmodernizmu. Akcija se razvodnila te poprimila karakteristike stanja. Je li se postmodernizam javio tek kao svojevrsna metastaza modernističkih ideja, ili je pak iskaz konzervativne reakcije na njih?(...)

Četvero nadasve zanimljivih hrvatskih autora mlađe-srednje i srednje generacije okupljeno na izložbi Postmedijske strukture – Predrag Todorović, Paulina Jazvić, Igor Juran i Iva Ćurić – njeguju, svaki na svoj način, upravo takav medijski nomadizam. Isto tako, nekadašnja aporija na relaciji apstraktno – figurativno njima je posve nebitna. S lakoćom je premošćuju, a samim time i ignoriraju. Kakav je njihov odnos naspram tradicionalno utemeljena dualizma što ga tvore forma i sadržaj? Oni ga naprosto nadilaze, a to čine specifičnim odnosom naspram strukture. I doista, njihova djela, iako uzajamno posve različita, posjeduju nadasve zanimljive strukture čiji raspon varira od organskih do anorganskih, od digitalnih do tvarnih, od

izvedbeno klasičnih do tzv. novomedijskih, od taktilnih do ekskluzivno optičkih... Oblici na ovoj izložbi koegzistiraju sa zvukom, materična stvarnost s onom digitalnom, a pokret s mirovanjem. Sve je klizno, a ipak tvori skladnu cjelinu. Medijske karakteristike pojedinih radova važne su, dakako, za njihovo ispravno sagledavanje, ali nipošto ne izbijaju u prvi plan. Naglasak je na odnosu detalja i cjeline, na osvještavanju važnosti što ih postupci umnažanja i repetitivnosti mogu imati na recipijentov doživljaj izloženih radova, katkada čak i na njegovu interakciju s njima. Strukturna uvjetovanost radova ovih četvoro umjetnika nedvojbeno poništava neupitne formalno-sadržajne razlike među njima. Paulinina pop-poetika u ovom kontekstu nije u suprotnosti s Predragovim lucidnim reinterpetacijama enformela odnosno svojevrsnog konstruktivizma s postmodernističkim otklonom u organičko, baš kao što Igorovo propitivanje optičkih karakteristika digitalnih medija, ili njegovo geografijom uvjetovano imaginarno video-putovanje neće biti inkompatibilni s Ivinom pomalo zastrašujućom, ali i posredstvom tehničkih nacрта ipak uvelike demistificiranom podmornicom. To isto, dakako, vrijedi i za sva ostala vizualna sučeljavanja do kojih na ovoj izložbi neminovno dolazi. Medij je izgubio na značenju i ovom je prilikom posve podređen strukturi. Katkada nam doista može izgledati da umjetnost nezadrživo kroči putem postmedijskih struktura." (Vanja Babić)

Korisnici: Namijenjeno srednjoškolicima, studentima, stručnoj i široj javnosti.

Naziv izložbe: **Njen novi Istok**

Mjesto održavanja: Velika Gorica, Galerija Galženica

Vrijeme trajanja: 16. studenoga – 15. prosinca 2018.

Autorica stručne koncepcije: Marina Paulenka

Autorica likovnog postava: Marina Paulenka

Opseg: 93

Web adresa: <http://galerijagalzenica.info/node/2917>

Vrsta: umjetnička izložba, skupna, studijska, informativan, edukativna

Izlagale: Asiana Jurca Avci (SLO), Karla Jurić (HR), Selma Selman (BiH), Tatjana Radičević Planinčić (SRB) Asiana Jurca Avci (11. lipnja 1992.) Rođena je u Londonu u Velikoj Britaniji. Od 1999. godine živi u Ljubljani, gdje je diplomirala u rujnu 2015. godine na Akademiji likovnih umjetnosti i dizajna. Zbog snažnog interesa za film i više kinematografskih aspekata fotografije, prvenstveno se bavi stvaranjem pripovijesti. Iz tog razloga predstavlja većinu svojih projekata u obliku knjiga i fanzina. Sudjelovala je na skupnim izložbama u Sloveniji, Hrvatskoj i Slovačkoj, a trenutno radi na raznim projektima s

područja fotografije i filma. Karla Jurić rođena je u Zagrebu 1994. godine, Završila je dodiplomski studij snimanja, a trenutno pohađa diplomski studij snimanja na Akademiji dramske umjetnosti u Zagrebu. Tatjana Radičević Planinčić rođena je u Beogradu 1986. godine Završila je Filološki fakultet u Beogradu, japanski jezik i književnost, a trenutno studira na Zurcher Hochschule fur der Kunste – HdK u Zurichu u Švicarskoj.

Selma Selman je rođena 1991. u Bosni i Hercegovini. Selman se definira kao umjetnica romskog podrijetla, a ne romska umjetnica, Njezin rad prikazuje njezinu vlastitu borbu za društvenim priznanjem, kao i borbu njezine zajednice. Pri tome koristi slikarstvo, fotografiju i video. Godine 2014. stekla je Bachelor of Fine Arts na Odsjeku za slikarstvo Sveučilišta u Banjoj Luci. Trenutno je na diplomskom studiju na Sveučilištu u Syracusi gdje, također, i predaje.

„Izložba pod nazivom *Njen novi Istok* predstavlja četiri umjetnice iz zemalja bivše Jugoslavije – Hrvatske, Srbije, BIH i Slovenije. Riječ je o umjetnicama mlađe generacije koje za svoj umjetnički izričaj većinom koriste medij fotografije, ali često su tu prisutne i novomedijske prakse, video, performans i instalacija. Umjetnice uključene u izložbu u potrazi su za alternativnim načinima pričanja priča usađenih u našoj kulturi te s mobitelima i fotografskim aparatima u ruci one prevode put definiranja vizualnog identiteta novog Istoka. Ponovno gledajući njihov pogled iz konzervativnog, muškog dominantnog društva, istražuju rodne uloge i seksualnost, mitove i arhetipove, tijelo i urbanu sredinu. Za mladu generaciju s ovih područja feminizam je u porastu: feminizam ne samo u smislu riječi i pojmova, već izgleda. Mlade žene – u fotografiji, modi, filmu i medijima – redefinišu seksualnost, ženski pogled i pričaju vizualne priče suvremene ženskosti u područjima istočne i jugoistočne Europe. U ovim zemljama, područjima staromodnih rodnih stereotipa, sama riječ feminizam povijesno ima odbojnost u društvu, stoga je stigla kroz druge medije poput Interneta i televizije. Generacije odrasle na Internetu ne bi mogle ostati imune na promjenu rodnih uloga i ne postati dio novog vala feminizma, vizualnog, mladog i web-osviještenog. Njihovi radovi žele transformirati vanjski svijet, a ujedno služe i kao snimke njihove unutarnje emancipacije.“ (Marina Paulenka)

Korisnici: namijenjeno srednjoškolcima, studentima, stručnoj i široj javnosti.

10. IZDAVAČKA DJELATNOST MUZEJA

10.1. Tiskovine

Katalog izložbe *Marija Ančić 'Morbidne slike'* (izdavač: Pučko otvoreno učilište Velika Gorica)

Katalog izložbe *Đuro Seder 'Rt dobre nade (slike i crteži)'* (izdavač: Pučko otvoreno učilište Velika Gorica)

Katalog izložbe *Mario Matoković 'U potrazi za dobrom vladavinom'* (izdavač: Pučko otvoreno učilište Velika Gorica)

Katalog izložbe *Postmedijske strukture* (izdavač: Pučko otvoreno učilište Velika Gorica)

Katalog izložbe *Njen novi Istok* (izdavač: Pučko otvoreno učilište Velika Gorica)

12. ODNOSI S JAVNOŠĆU (PR)

12.1. Objave u tiskanim i elektroničkim medijima

22 objave (više na <https://www.diigo.com/profile/galzenica?query=%232017>)

12.2. Sudjelovanje u televizijskim i radijskim emisijama

4 sudjelovanja (HTV, HR; više na <https://www.diigo.com/profile/galzenica?query=%232017>)

14. UKUPAN BROJ POSJETITELJA

Ulaz na sve izložbe i događanja je besplatan. Ukupan broj posjetitelja je 323.

15. FINANCIJE

15.1. Izvori financiranja

U okviru Pučkog otvorenog učilišta Velika Gorica:

- RH: 0,7 %

- lokalna samouprava: 67,96 %
- donacije: 0,67 %
- EU fondovi: 4,15%

U okviru muzejsko-galerijske djelatnosti Galerije Galženica:

- RH: 17,53 %
- lokalna samouprava: 82,47 %